

1899-03-22

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Augusta Pedersen

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Archive:
Mappe 87 nr. 15

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Rosenvej 22-3-99

Kære Fru Pedersen!

Fra Agnete skal jeg takke for
brevet, fra os begge meddele
at vi den 10de dennes fik en sød
lille søn. Agnete ventte at komme
op på Lørdag og er nu bra klar
af at ligge. De kan nok vide, at
vi en dejlig gave vi har fået. I denne
tid tænker A. dog vist mere på
ham, men har mistet, for hun har
så god tid til det i sengen, og
inden hun har jo ikke haft med sin
lille at gøre, båndet knyttet først
når moderen selv behandler barnet,
nalkjører hun i øjeblikke, og så skal
jeg videre sige fra os begge, at Lene
og Alil Olovsk tilbringer så meget
studer videre på Svend Grundtvig,
og da endelig også hans faders efter

for at bane vej for folkevise, at
folket må tage den op. Laub er
på den ene side kunstnerisk udmærket
med enstande evne til at oplive
de gamle toner og på den anden må
sæd næsten en kærlighed til at
de retorik må blive folkets ej,
og understøttes i alle måder af A.O.
på det bedste hvor det gælder
ordene, verdens længsler for os
menneskemester. Jeg tror også på
hans dygtighed og hans kærlighed til
at retorik folket må se gennem og belys
se uomtvistelig. Har de læst hans
lille skrift om Ingerslevskendte?
Så skal der findes et større "geni"
"mille" til at se fast i sagen tyder
det mest på at folkets søvn er sine
dyb, eller at dens mistro til Laub varer
vel, hvilket ikke er underligt, da
hans mode, (mest mod hans forhåbninger)

endnu ikke er udkomne. Fordømmen
mod hans rensning af de gamle Kirke-
melodier er jo kolossal.

Vil lig vel jeg dog indrømme, der vist
må findes et snelli de kan ginføde
folket dansen så den kan danses til
de gamle toner, hvis den ikke passer
til den, som de nu er, men Laubs
mening er, at Melodierne kan føre
fra, i sin tid blev sunget for
dansende, af en forsamling, der bestod
sager af de tilstedeværende, og så alle
efterhånden som de lærte det, sang om-
kredtet med og at det hele blev sunget
med særlig opmærksomhed for at ordene,
meningen, handlingen kom til sig selv.
Grovhende ^{poetiske} fortællinger så melodi for
dansende. Men over alt dette glemmer
vi jo næsten noget andet vigtigt. Vor barne-
vises kan vi ikke beholde, de kendes
ejend er syge. Vi må se at sætte en anden

til mig. Men den gamle Søndersjyde
som Pedersen anbefalede at vi passe
os? vi er jo noget borte for en gammel.
Men vi troer kan få hende. Ved
de nogen bedre? De kan vist antageligt
forstå hvordan hun skulde være
Kærlighed til børn og en handelsmand.
Ikke fordringsfuld eller stædig, arbejds-
dygtig, omhyggelig, ordentlig. Vor Anna Kofke-
vijs er vi så glad ved, og vor nye barne-
lege vold er gerne beholdt. George
Morten Christen, I give ligger endnu
af influenza eller noget men er dog alle
god bedring, G. får vi vel om morgen.
De store drenge bor hos Mormoder
i denne tid. G. nu skat med dette
hastighedsbrev. De ventede at komme
til Dem og Mand fra Agnete og
deres Josephine Skovgaard